

[Poul Dam.]

at fhv. minister Niels Matthiasen, hr. Evald Kristensen, major Jens Kristian Hansen og hr. Peter Juul Andersen godkendes som midlertidige medlemmer af folketinget fra og med i dag, den 5. april, og at sælger John Bech Christensen godkendes som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 18. april.

Hvis jeg må tillade mig at ledsage denne indstilling med en enkelt personlig bemærkning, må jeg sige, at jeg gerne vil henstille til gruppernes overvejelse, måske også præsidiets overvejelse, om folketinget i længere tid er tjent med at ligne en S-togsstation, hvor folk passerer ud og ind.

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden:

Den sidste bemærkning tilhører jo ikke indstillingen.

Udvalgets indstilling om godkendelse af fhv. minister Niels Matthiasen som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 5. april 1974

vedtoges enstemmigt med 162 stemmer.

Udvalgets indstilling om godkendelse af hr. Evald Kristensen som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 5. april 1974

vedtoges enstemmigt med 161 stemmer.

Udvalgets indstilling om godkendelse af major Jens Kristian Hansen som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 5. april 1974

vedtoges enstemmigt med 160 stemmer.

Udvalgets indstilling om godkendelse af hr. Peter Juul Andersen som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 5. april 1974

vedtoges enstemmigt med 162 stemmer.

Udvalgets indstilling om godkendelse af sælger John Bech Christensen som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 18. april 1974

vedtoges enstemmigt med 163 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om bunden opsparing.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 98) findes i tidenden sp. 4723).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Glistrup (FP):

Det lovforslag, hvis endelige folketings-skæbne skal afgøres her i dag, er en lov, som vil komme til at gå ud på, at der skal pålægges godt og vel trekvart million borgere, ca. 760.000, her i dette land ekstra byrder, alt efter hvor stor deres indtægt har været i året 1973. I det år havde vi som bekendt et folketingsvalg, og jeg tror, jeg har enstemmig tilslutning her i salen, når jeg siger, at man må forvente, at millionvis af vælgere i dette land gik til valgurnerne med den tro, at alle i valget deltagende var enige om, at der ikke skulle pålægges ekstra byrder i anledning af, at man fik en ekstra indtægt oven i den indtægt, man havde i 1973. Det er derfor, hvis lovforslaget vedtages, i eklatant modstrid med, hvad der ganske klart var forelagt den højeste myndighed her i landet, vælgerkorpset.

Dertil kommer, at der forud for dette folketingsvalg var gået en ret ophidset kampagne, også fra mange af dem, der nu står bag forslaget, om, at man ikke skulle søge at gennemføre større sager med et knebent flertal, og så oplever vi nu, at knap 50,3 pct. af folketingets medlemmer står bag ved et forslag af så vidtrækkende betydning som det, vi drøfter her i dag. Og vi ved endda, at folketingsvalget som sådant førte til, at mindre end 50 pct. var tilhængere af den ordning, som nu gennemføres, alle vi, der endnu erindrer, hvordan det gik den ved valget her i tinget indvalgte Johs. Bøggild.

På denne baggrund må det være i alle parter og ikke mindst i flertallets interesse, at sagen finder sin afgørelse ved en dom afsagt af vælgerkorpset. På samme måde som vi EF-tilhængere var glade og lykkelige over, at vi kunne få ført vor sag igennem. . . .

Formanden:

Der må være mere ro i salen.